

Forfatter: Rantzau, Christian

Titel: BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1738-09-03)

Citation: Rantzau, Christian: "BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1738-09-03)", i *Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram*, Græbes Bogtrykkeri 1930, s. 93.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991720-000-shoot-L0019917200000039.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Brahesborgd. 3de Septembris 1738.

Velædle og Velbyrdige Herr lustitz Raad!

Det er mig Hierteligen ukiert, det faldt saa ilde ud med den mig op dragne Commission, efterdj ieg intet meere ønsker og attraar, end at ieg kunde være Hr. lustitz Raad til Behag og Tieneste. Ieg stille mig læt fore, det blev en Pseudo Meursius, mens hvorføre Herr lustitz Raad vil gjøre sin Ordens Broder, lustitz Raad og Lavmand Claus Hvidtfeldt til en Pseudo Hvidtfeldt og til Præst, kand ieg ikke begrunde¹. Seiglet for hans original brev var de Hvidtfeldters Vaaben vidt og bredt, med mindre det skal Derogére ham, at hand heder Claus og icke Arrild eller Arndt, og at det Clause Navn skal eene henhøre til de Porssers Familie² eller og føre noget Theologisk med sig og s. 94altsaa henhøre til Præstestanden; for altsaa at føre Hr. lustitz Raad af sin Vildfarelse herudj, maa ieg melde hannem, at denne Claus Hvidtfeldt er Com mendeur Hvidtfeldts Søn¹, der saa kiekst sprang sig fra alle sine gode dage med Orlogs Skibet Dannebrog mellem Kiøge-Bugt og Amager, har været Hoff-luncker, er virkelig Kongel. Majts lustitz Raad og Lavmand over Mosse Lav-Stoel og Smaaleenene og derhos et klygtigt Hoved og temmelig lykkelig i Versekram; et got Præstekald var hannem kandskee meere profitabelt end alt dette, naar ieg endog tillægger hans Reveneuer som Ober Hoff Retts Assessor; maaskee ieg vil glæde Manden ved at melde hannem i Dag, det hand kand beholde sin Pibekrave, hvorvel Haanden end derpaa er pindselet; mens Fruen vil ieg derimod meged bedrøve, naar hun faar at vide, det ey er Henders indbilte Døbe-Fader, haaber dog derhos, Hun ey bliver saa Desperat derover at forglemme sin Daabs Pagt; mens alvorligen at Sige, Da fortryder det mig Hierteligen, Hr. lustitz Raad ey naaede sit Øyemeed, men som dette Skielderj skal have været paa Willestrup², skal ieg ydermeere derom forhøre, nu Gud vil, ieg kommer til Jydland, did ieg Reiser med Guds hielp som i Dag med min Koene, der formelder Hr. lustitz Raad sin Hilsen.

Deres Contubernalis³ er ieg heller end gierne til Tieneste, mens maa referére mig til mit forige, Hvorudj ieg vidtløftigen gav Hr. lustitz Raad mit Betænkende; siden den Tid er ieg bleven Sondéred, om ieg ey kunde formaa dem, ieg havde foreslaged, for at erstatte den virkelige Mangel, der haves paa Assessores, at beklæde Retten Cum onere honorario in spem futuri præmii et Emolumenti, Hvorimod dem kunde gives haab at ascendére til Løn, naar en gang NB til Løn maatte resolvéres, Hvorved da ey Reflectéres paa dem, der hen ved Sneese Aar Gratis har betient Retten; Hvad haab kand da vel en, der nys indkommer, gjøre sig, saa det var at bedrage den gode Mand, der i udgangen vilde finde sig selv bedragen. Herr lustitz Raad har altid haft saa megen Godhed og Venskab for min Giøttingske Søn, ieg billigen bør gjøre Dem reede for ham, da De fra vuggen af har været hands Hiernes Pleye- Fader; Hand tager Gud være æred ret vel af Stæd, som de kand see af indsluttede Extract af Neanders, der har ført min yngste Svoger, Hans Brev til min Sviger-Fader⁴, der har været saa goed at sende mig det for at fornøye s. 95mig dermed. Med sidste Post melder hans Hoffmester mig, det Hand har opponered en Meklenborgs Herremand, Naunlig Bähr, der var bleven Crééred Doctor og pro Gradu havde Disputéred de dolo malo. Som Printz Friderich af Hessens reise er udsadt til foraared¹, bliver min Søn Vinteren over i Giøttingen og afvarter sine Collegia, Hvor efter ieg maa have hannem ud at ryste pulverem Scholasticum af sig igien, om ellers nogen hænger ved ham, det ieg holder for tienligere end at lade hannem tage Doctor Grad, Alt skulde han aldrig slide Fløyl, Gud frie ham ickuns og os alle fra at slide det for armod; vil Gud ey forbarme sig over os, seer det ilde ud; Himmelens Sluser ere Daglig aabne, og om ey snart herudj skeer forandring, bliver den overflødig afgrøde og Guds velsignelse i bund og Grund forderved, hvoraf Landmanden dog haver føde; Rigdom er ey at tænke paa, all Handel ligger, Korn, Qvæg og Feede Vahre ingensteds afsættelig. Det China Skib maa mand haabe vil hielpe lidt paa os participanter, der dog maa give det ligesaa fast ud igien, som vi tager det ind²; Assurance Compagnies Tab beklager ieg af mit Hierte, skiøndt ieg ingen Skilling haver derudj; Ieg er nesten lige saa glad at see en Ende paa vores Irlandiske Sag, som Milady Crossby kand være at slippe fra Galgen, hun, Sandt at sige, vel havde fortiendt³; mens ieg gestaar gierne min feil at være meere egennyttig paa en tilladelig maade end hefngierig.

Det er vel Wardøehuus Amt saa hastig blev forgiven⁴, at ieg kand s. 96blive fri for de utallige Ansøgninger, der begierer min intercession, Hvilket viiser meere end noksom den store nød og trang, der er iblant folk; Dend, der er gaaed af med denne deilige Brud, kiender ieg icke, og efter alle de ting hand beskrives af, er hand ey heller Synderlig god at kiende. Herfra falder ey det ringeste at melde, thi Hvormange Harer ere blevne opofrede til Sanctus Bartholomæus¹, tegner Hr. lustitz Raad vel ey an in Fastis, og om de toebeenede er det ey alle tider tilladt at skrive. Min ilde skickede Biørn² ligger endnu i Hie paa Bollerup, og maa ieg nesten plat overgive at tænke paa at faa ham til noget; Det ieg aldrig skal overgive er ved hver mig gi vende Leylighed at give Dennem nye Beviis paa, med hvad redebond Tienst færdighed og oprigtig Ergivenhed ieg stedse forbliver Velædle og Velbyrdige Hr. lustitz Raads

Tienistvilligste Tiener C. Rantzau³.

Udskrift: A Monsieur Monsieur Gram, Conseiller d'Iustice, Historio graphe, Bibliothequaire et Archivaire de S. M. le Roy de Danmarc et Norvegue p. p., à Copenhague.

